

నాన

రోహిణి కారై... ఎండ - చండ నిప్పులు
కక్కుతోంది ...

వి వీధిలోనూ మనిషి కదుల్తోన్న జాడే కని
పించటం లేదు. మధ్యాహ్నం సరిగా రెండు
గంటలు "కత్తులకి సానండీ ... సాన ..."
మీరా గొంతుచించుకొని అరుస్తోంది. ఆ అరుపులో
"ఉదయం" కరిగిపోయింది. ఇప్పుడు "మధ్యా
హ్నం" కూడా కరిగిపోతోంది.

అప్పటికి సంపాదన లెక్కపెడితే
సరిగా రెండ్రూపాయిలూ ఆపైన నలభై
పైసలు మాత్రమే కనిపిస్తున్నాయి.

“పాతిక రూపాయలు తెస్తేనే వాడికి నీకూ రాత్రి భోజనం...” ఆ ఉదయం పిన్నివేసిన ఆర్డరు మీరాను మరింత భయపెట్టసాగింది. ఒక భుజంపై సానమిషను - మరో భుజంపై అన్నంత వున్న నంచీ ...

ఆ రెండింటిని మోసే శక్తి కూడా రానురాను మీరలో నన్నగిల్లిపోతోంది.

ఉదయం తెచ్చుకొన్న అన్నం ఆ రోజు వన్నెండయినా ఎందుకో తినాలనిపించలేదు. దానికి కారణం - బేరం ఏమీ లేకపోవటమే!...

అదిప్పుడు తినాలనుకున్నా నేరు తిరగబడుతుంది. దానికి కారణం -

అది గత రాత్రి వండిన అన్నం కావటమే!...
ఓ వక్క కాళ్ళు మాడిపోతున్నాయి...
మరో వక్క దాహంతో నేరు పిడచకట్టుకుపోతోంది...
ముఖం చూస్తే ఎర్రగా కందగడ్డలా ఉంది...
ముచ్చెమటలు నరేనరి...

“కత్తులకి సానండ్ సాన...” మీరా లేని ఓపిక తెచ్చుకొని అలాగే ఆరుస్తోంది.

మీరా వయస్సు వధాలుగేళ్ళు... చిన్నప్పుడే తల్లిని పోగొట్టుకొంది. నవతి తల్లిగా నాగూరమ్మ ప్రవేశించటంతో - కష్టాలకు, కన్నీళ్ళకు విధిలేక తల్లిగృహం నివచ్చింది. తండ్రి ఎక్కడో చాలా దూరంలో వని చేస్తూ - వారానికసారి కాని ఇంటికి రాడు. తనకో తమ్ముడు. వాడి పేరు సైదులు. ఎనిమిదేళ్ళుంటాయి...

నాగూరమ్మ భర్తకు ఏది చెప్పితే అది వేదం. తండ్రి వస్తున్నాడంటే తాయిలాలకి బదులు తమ్ములు తిని పిస్తుందనే భయం వాళ్ళలో రోజురోజుకీ పెరుగుతూ వస్తోంది.

“మీరలో అలనట ఎక్కువయిపోయింది. మంచినీళ్ళ కోసం అటాయిటూ చూసింది. అల్లంత దూరంలో - ఓ కొట్టు దగ్గర ఎవరో ఒక అబ్బాయి మంచినీళ్ళు తాగుతూ కనిపించాడు.

మీరా అక్కడికెళ్ళింది. కడుపునిండా మంచినీళ్ళు తాగింది. అక్కడ కాసేపు కూర్చోవాలనిపించింది. కూర్చుంది... మీరా కంటి తీరూ, ముక్కుతీరూ కొట్టచ్చేలా వుంటాయి. మరో రెండేళ్ళలో వదహారో ప్రాయంలో అడుగుపెట్టబోతోంది. ఆ లక్షణాలు ఇప్పుడిప్పుడే ఆ అమ్మాయిలో మొగ్గతడగటం ప్రారంభించాయి. మీరా ఒక్కసారిగా తుళ్ళి వడింది.

ఆ కొట్లో కుర్రాడు తన వంకే గుచ్చి గుచ్చి చూడటం గమనించింది.

అక్కడే నిమిషం కూడా ఉండలేకపోయింది. మళ్ళీ రోడ్డెక్కింది - మళ్ళీ గొంతుక్కి వని మొదలయింది. “కత్తులకి సానండ్ సాన...” ఇంచుమించుగా ఆ రోజంతా - ఆ ఊళ్ళో వున్న వీధులన్నిటినీ చుట్టబెట్టేసింది మీరా. సాయంత్రం నాలుగు - ఇంకా ఆ రెండ్రూపాయల నలభై పైసలే! పెరగలేదు...

ఏం చేయాలో మీరాకు అర్థం కాలేదు. పాతిక రూపాయలు తీసికెళ్ళి - పిన్ని చేతిలో పోయకపోతే - ఆ రాత్రికి సైదులికీ, తనకీ వస్తే ...

రామం: మరో జన్మ నేను కోరడం లేదు..
సోమం: ఈ వేదాంతం ఎప్పుడు వుచ్చుకున్నావేంటి?

రామం: ఇది వేదాంతం కాదు. వేదన..జన్మ జన్మల్లోనూ తానే నా భార్య కావాలని కోరుకుంటుంది మా అవిడ.

-కమల్కాంత్
సైఫాబాద్ కాలనీ,
హైదరాబాద్.

ఏం చేయాలి... ఏం చేయాలి... ఇదే ఆలోచన. ఆ ఆలోచనకు తోడు - ఆవేదన...

సైదులు భోంచేశాడే లేదే... అలా ఆలోచిస్తూ... గొంతు చించుకొంటూ... సినిమా హాల్ సెంటర్ దాటి అంజనేయస్వామి గుడి వీధిలోకి అడుగుపెట్టింది మీరా.

అక్కడే టీ బడ్డి కనిపించింది. ఏమైనా నరే టీ త్రాగాలనిపించింది.

కాలం కలిసాస్తే - సైదులికీ, తనకీ ఆ రాత్రి “వస్తు గండం” తప్పిపోవచ్చు...

వేడివేడి టీ గొంతులో వడ్డక - కొత్త ఉత్సాహం వుట్టుకొచ్చింది.

ఆరుగంటల కల్లా అదే పరిసరాల్లో ఇరవై రూపాయలకి చేరుకొంది బేరం. ఇప్పుడిక ఫర్వాలేదనుకొంది. ఆ రాత్రి భోజనంపై కొంత నమ్మకం కుదిరింది. ముఖంలో కాస్త ఆనందం ఎచ్చుకొంది. మెరుపులాంటి ఆలోచన అంతలో తళుక్కుమంది.

మీరా అంజనేయస్వామి కోవెలలో అడుగుపెట్టింది. స్వామికి రెండు చేతులూ జోడించి - అక్కడున్న హుండీలో రూపాయి బిళ్ళ వేసింది.

ఓ సారి తృప్తిగా గాలి పీల్చింది. మళ్ళీ రోడ్డెక్కింది.

ఏది ఏమైనా ఎనిమిదిగంటలకల్లా ఇల్లు చేరాలనుకొంది.

రోజూ అయిదారుగంటలకే వదే వరకో నంపాదించి మీరా ఇంటి గడవ తొక్కటం అనవాయితి.

అయితే ఆ రోజు పిన్ని ఆర్డరు పాతిక రూపాయల వరకు పాకిపోవటంతో ఇంటికి చేరే నమయంలో మార్పు తప్పనినరైంది. మరో రెండు గంటలే వ్యవధి. ఇంకా అయిదు రూపాయలు నంపాదిస్తే చాలు!... నంపాదించాలి.

ఆ నిర్ణయంతో - తన గొంతును కొత్తరకంగా మార్చింది...

“ఇరవై పైసలకే సానండ్ సాన... కత్తులకి సాన...” రూపాయికీ తక్కువకాకుండా అంతవరకు సాగిన సాన - తప్పనినరి పరిస్థితులలో ఇరవై పైసలకి వడిపోయింది. భుజం నొప్పి వుడుతున్నా - అకలి కేకలేస్తున్నా - ఏ మాత్రం నడలిపోకుండా మీరా ముందుకు సాగిపోతూనే వుంది.

స్టేషన్ రోడ్డు మలుపుతిరిగింది. అక్కడన్నీ టైలరింగ్ షాపులు... గొంతులో “టేప్” మళ్ళీ ఆన్ చేసింది. “ఇరవై పైసలకే సానండ్ సాన... కత్తులకి సాన...” ఓ టైలర్ వాలా నాలుగు కత్తెర్లు ఇచ్చాడు. మరో వాలా రెండు కత్తెర్లు ఇచ్చాడు. పావు తక్కువ ఎనిమిది. చేతులు బొబ్బలెక్కి వుళ్ళువుళ్ళుగా తయారయిపోయాయి.

పాతిక రూపాయిలే కాదు - అదనంగా మరో ఆర్డరు పాయి కూడా లెక్కలో తేలింది.

“జై వీరాంజనేయా...” మీరా ఒక్కసారిగా నంతో వంతో ఎగిరి గంతేసింది.

ఎనిమిది వదినిమిషాలు - మీరా రొప్పుతూ రోజూతూ ఇల్లు చేరింది.

“ఏమే... ఎవడు దొరికాడే... ఇంత సేపున్నావు” పిన్ని కెరటంలా విరుచుకువడింది.

“పిన్ని!...” మీరా కళ్ళల్లో నీళ్ళు సుళ్ళు సుళ్ళుగా తిరిగిపోయాయి.

“మాట్లాడవే...” మళ్ళీ గద్దించింది. మీరా చెంప చెళ్ళుమంది.

వక్కనే సైదులు. సైదులు కళ్ళల్లో కన్నీటి నముద్రాలు... నాగూరమ్మ చేతిలో ఆ “ఆర్డరు సొమ్ము” మీరా గుమ్మరించింది.

“డబ్బులు ఇప్పుడా తెచ్చేది... అన్నం ఎలా వండుతారనుకొన్నావే...” నాగూరమ్మ నాగుపాములా తోక మీద లేచింది. మీరా మాట్లాడలేదు... సైదులు గొంతు విప్పలేదు... భోజనం మాటెత్తకుండా నాగూరమ్మ వక్కమీదికెళ్ళిపోయింది.

“తమ్ముడా! పిన్ని భోంచేసిందా?...” రాత్రి సైదుల్ని అడిగింది మీరా మెల్లగా.

“అఁ...” అన్నాడు సైదులు. “అక్కా... ఆకలేస్తోందే...” సైదులు అక్క భుజం కదువుతూ అడిగాడు.

మీరాకు ఏం చేయాలో బోధపడలేదు. మెల్లగా వంటగదిలోకెళ్ళి అన్నీ వెతికింది.

ఎక్కడా మెతుకు వాసన తగలలేదు. తడిసిన గుండెతో - కాసిని మంచినీళ్ళు తెచ్చి సైదులికి అందించింది మీరా.

సైదులు ఇంకా కావాలన్నాడు. మీరా వస్తోన్న ఎదుపును గొంతుదగ్గరే నొక్కేసి - ఉమరో గ్లాసు మంచినీళ్ళు తెచ్చి సైదులికి అందించింది.

సైదులు మంచినీళ్ళు తాగి - గుట్టుగా అక్క అరచేతులికి కొబ్బరినూనె రాశాడు.

ఆ రాత్రి - లోవటికి పోయిన మీరా పొట్టలో తలపెట్టుకొని భయం భయంగా కునుకుతీశాడు పాపం సైదులు.

***

సైదులు ఆ రోజు పొద్దున్నే లేచాడు. మీరా ఎనిమిది దాటితే గాని వీధిన వడదు... సైదులు మూలనున్న సాన మిషను తీసికొచ్చి అరుగు మీద పెట్టాడు. ఇంట్లో ఎందుకూ వనికీరాకుండా వున్న నాలుగైదు ఇనువ రేకు ముక్కల్ని సేకరించాడు. వాటికి సాన పెట్టడం మొదలు పెట్టాడు.

అలా ఒక రోజు కాదు - వారం రోజులు ...
 అక్క కష్టాన్ని - సైదులు ఎంత మాత్రం భరించలేక
 పోయాడు ...
 ఆ కన్నీళ్ళని ప్రతిరోజు తను రహస్యంగా తుడవలేక
 పోతున్నాడు ...
 అక్క స్థానంలో తాను వీధినవడాలి ...
 అక్క నంపాదించే దానికంటే - మించి తాను
 తీసుకురావాలి ...
 అక్క భుజంపై ఇక సానమిషను కనిపించకూడదు ...
 అక్క ఎంతమాత్రం గడవదాటకూడదు ... దాట
 కూడదు ... కూడదు ...
 "కత్తులకి సానండ్లీ ... సాన ..." - ఇదే సైదులు భావి
 కార్యక్రమం.
 నాగూరమ్మ అడిగింది "ఏట్రా ఆ వని? ..." అని
 "నేను కూడా నేర్చుకొంటున్నా పిన్నీ ..." అన్నాడు
 సైదులు.
 సైదులు సాన నేర్చుకొంటున్నప్పుడల్లా - అరుగు
 మీద కిటికీలోంచి లోపలికి పిన్ని వంక చూస్తూనే
 ఉన్నాడు.
 ఆ చూపు నాగూరమ్మకు అదేలా అనిపించింది.
 పిన్ని - సాన వని ఎక్కడ వద్దంటుందో అని భయం
 భయంగా ఆమెకేసి చూస్తూండేవాడు.
 సాన దగ్గరున్నంతసేపు సైదులు సీరియస్ గా ఆ వని
 నేర్చుకోవటంలోనే నిమగ్నమయిపోయేవాడు.
 ఆ సీరియస్ నెనెనీ, ఆ దీక్షనూ నాగూరమ్మ నరిగా
 అర్థం చేసుకోలేకపోయింది.
 సైదులు మధ్య మధ్య తనవంకే చూస్తూ - సీరి
 యస్ గా చేస్తున్న వని నాగూరమ్మను ఎందుకో కలవరపె
 ట్టసాగింది.
 నేను కూడా నేర్చుకొంటున్నా పిన్నీ ... అన్నా ఎందు
 కో నమ్మలేకపోయింది.

**ఇద్దరు పిచ్చివాళ్ళు ఇలా మాట్లాడు
 కుంటున్నారు.**
**మొదటివాడు: చాలా కాలంగా నన్నే ప్రశ్న
 వేధిస్తుందిరోయ్..**
రెండవవాడు: ఏమిటది?
**మొదటివాడు: రాత్రివేళ నూర్యుడు ఎక్కడి
 కి వెళ్ళాడంటావ్?**
**రెండవవాడు: నూర్యుడు ఎక్కడికో వెళ్ళడ
 మేమిటి! తనని మనం చూడాలని
 నల్లగా ఉంటాడంతే..**

-పి. మార్కండేయ
 కరీంనగర్.

రేకు ముక్కలన్నీ వదును తేలి, మొనతేలి, చాకుల్లా
 తయారవుతుంటే - వాటిని నాగూరమ్మ చూడలేకపో
 తేంది.
 ఆ తళతళలను భరించలేకపోతేంది.
 ఇప్పుడు నాగూరమ్మ మనస్సుంతా సైదులు పైనే.
 * * * * *

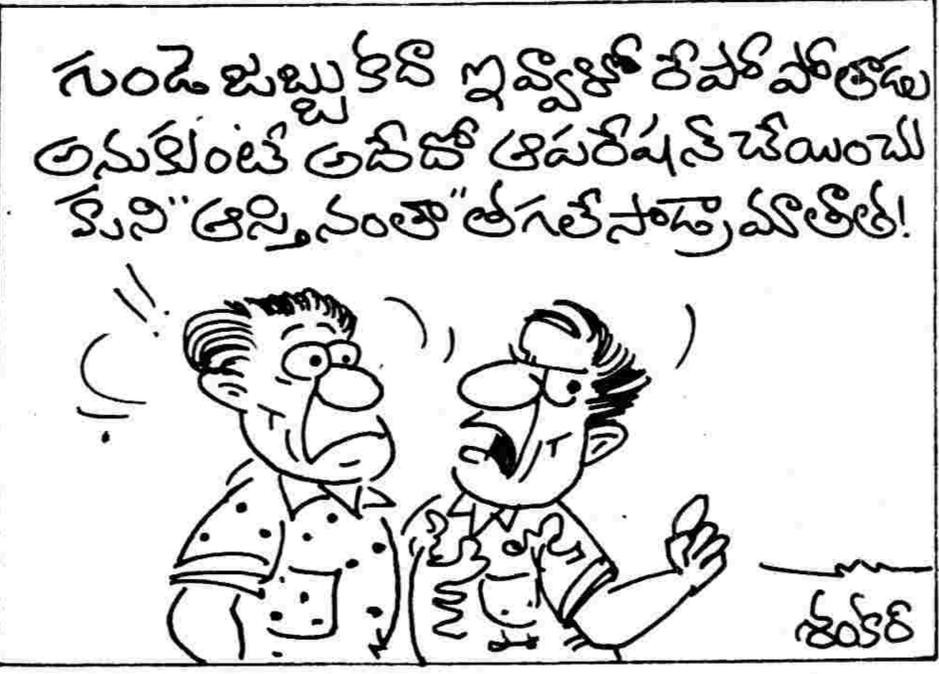
ఎదురుగా సైదులు —
 ముఖమంతా కక్షతో కోవంతో ఉడికిపోతేంది.
 చేతిలో వదున తేరిన చాకు ...
 అది తళతళ మెరిసిపోతేంది ...
 ఒకో అడుగు వేసికొంటూ తనను నమీపించటం
 నాగూరమ్మ గమనించింది.
 "అక్కను కొడతావా ..." సైదులు హుంకరించాడు.
 "నీ కోనమే ఈ రేకుల్ని సాన పెట్టా ... చూడు ..."
 "అన్నం పెట్టకుండా మాడుస్తావే ..." చాకు పైకి
 లేచింది.

నాగూరమ్మకు ఒక్కసారి నెత్తురంతా గడ్డ కట్టుకుపో
 యినట్టుగా అనిపించింది.
 ఆ హఠాత్పరిణామానికి ఒక్కసారి కళ్ళు బైర్లు
 కమ్మాయి.
 అంతే ...
 ఆ వదును తేరిన చాకు నాగూరమ్మ గుండెల్లోకి
 నూటిగా దూసుకుపోయింది.
 ఒకే ఒక్క గావు కేక —
 నాగూరమ్మ కిందికి వడిపోయింది.
 ఆ వక్కనే వదుకొన్న మీరా, సైదులు ఉలిక్కివడి
 కంగారుగా పైకిలేచారు.
 "ఎంటి పిన్నీ ఏమైంది? ..." మీరా అడిగింది.
 సైదులు వంక నాగూరమ్మ - కొంచెం భయంగా, కాస్త
 కోపంగానూ చూస్తోంది.
 "పాడుముండా కల ... రక్తం తోడేసింది ... మంచినీ
 ళ్ళుతే ..." నాగూరమ్మ ఆయానవడుతూ అడిగింది.
 "ఏం కల పిన్నీ ..." మీరా అడిగింది.
 "ఏదో లే ..." నాగూరమ్మలో ఆ కల తాలూకు
 కలకలం ఇంకా వీడిపోలేదు.
 అది ఆమెకు కలగా ఎంతమాత్రం అనిపించటం
 లేదు.
 అంతా జరిగినట్టుగా వుంది.
 తెల్లారింది ...
 * * * * *

రెండు రోజులు గడిచిపోయాయి.
 నాగూరమ్మ ప్రవర్తనలో ఎంత మార్పు కనిపిస్తోంది.
 రాక్షసంగా వున్న నాగూరమ్మ "సాన" వట్టకుండానే -
 ఎందుకిలా మనిషిగా మార్పు చెందిందో అర్థం కాలేదు -
 ఆ ఇద్దరు పిల్లలకి. మీరా, సైదులు - ఇప్పుడు వేడివేడి
 అన్నం తింటున్నారు.

● ○ ○ ○ ○ స్పందించని గుండె ○ ○ ○ ○ ○

గుండె జబ్బుతో బాధపడే వ్యక్తులు
 ఎన్నో జాగ్రత్తలు తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది.
 వీరి జీవిత కాలాన్ని పొడిగించటానికి ఆధు
 నిక విజ్ఞానం ఎంతో కృషి చేస్తున్నది.
 ప్రస్తుతం, దెబ్బతిన్న గుండెలను పని
 చేయించటానికి అమర్చే వంపులను వృద్ధ
 యకండలాలలాగా పని చేసేట్లుగా రూపక
 ల్పన చేస్తున్నారు. భవిష్యత్తులో ఈ వంపు
 లు రక్తాన్ని నిరంతరం ప్రవహింపజేయ్యగ
 లవు. దీనివల్ల బలహీనమైన వల్స్ ఉన్న
 రోగులు కాని, వల్స్ లేని రోగులు కాని
 మామూలు జీవితం గడవగలరు.
 వల్స్ ఉండని వృద్ధయవు వంపులను
 రూపొందిస్తున్న క్లివ్ లాండ్ క్లినిక్ సంస్థకు
 చెందిన డాక్టర్ గోల్డిర్ రక్తప్రసారం, పీ
 డనం, ఘనవరిమాణం తగినంతగా
 ఉన్నంతసేపు వల్స్ అవసరం లేదని
 అంటున్నారు. వల్స్ కలిగించాల్సిన అవస
 రంలేని వంపు నిర్మాణం సులభంగా కూడా
 ఉంటుంది.

ప్రస్తుతం లేగదూడల్లో వరిక్సిస్తున్న
 నాన్-వల్వింగ్ వంప్ లో ఒకే ఒక చలించే
 భాగం ఉంటుంది. ఇందులో సీలు చేసిన
 ఒక ఎలక్ట్రిక్ కాయిల్ చుట్టూ మాగ్నెట్స్
 కలిగిన రోటార్ తిరుగుతూ ఉంటుంది.
 రోటార్ కు కందెనగా రక్తం మాత్రమే ఉవ
 యోగించబడటం వల్ల ఇతర కందెనవదా
 ర్థాలు శరీరంలోకి ప్రవేశించే ప్రమాదం
 లేదు.
 వల్స్ కలిగించే వంపు ఖరీదు యాభై
 వేల డాలర్లు ఉంటుంది. దీంట్లో నగం
 ఖరీదు ఉండే నాన్ వల్వింగ్ వంప్ డిజైన్
 సింపుల్ గా ఉండటమే కాక నమ్మకంగా
 పని చేస్తుంది కూడా. దీని పరిమాణం
 తక్కువగా ఉండటం వల్ల ఛాతీలో తేలికగా
 అమర్చవచ్చు. రాబోయే మూడు సంవత్స
 రాల కాలంలో ఈ రకం వంపులను మానవు
 ల్లో ఉపయోగించటం జరుగుతుందని శాస్త్ర
 జ్ఞులు ఆశిస్తున్నారు.

- మహావాది